

CSODABOGÁR.

Napilír, amelynek idézése nem szorul indokolásra: „*Ófelsége Paku Buyono Senopati stb. jubilál.* A hollandindiai Surakarta-tartomány uralkodója, Paku Buyono Senopati Ingalogo Abdurahman Saidin Panotoh Gomo most ünnepelte 40 éves uralkodói jubileumát. A holland királynő az orosz-lánrend nagykeresztjével tüntette ki a monumentális nevű maláji uralkodót. Ófensége Paku Buyono stb. egyébként szent ember, akinek alattvalói természetfölötti erőket tulajdonítanak. Kedvenc szokásuk például, hogy a fejedelem fürdővizét kiisszák. Ehez a fürdővízhez nehéz hozzájutni és így a legelőkelőbbek kiválasztott itala. Állítólag csodatevő ereje van, különböző betegségek gyógyítására szolgál.“

LEVELESTÁR.

Erdélyi est Szegeden. Az erdélyiség mindig baloldaliságot, progresszivitást jelentett és jelent ma is — mondotta Ligeti Ernő. De mi az a baloldaliság? Például Szász Károly vagy Gyulai Pál? Kemény és Jósika? Bethlen István? — *Dichtung des Abendlandes.* A lapok fölháborodtak rajta, hogy egy német tankönyv Magyarországot cigányországnak és Balkánnak nevezi. Lehetett is, de a dolog nem volt új a beavatottak előtt, akik évek óta figyelemmel kísérik a német külpolitikának eltévelyedéseit, amely ott is ellenségeket szerez, ahol még barátai voltak. Nálunk sokan még mindig nem ábrándultak ki a német dogmából, — ezt is megírta már Pethő Sándor a Magyarországon. — G. J. Fatális dolog bizony, de nem tehetünk róla, ha a Comœdia-t nem írják Comédia-nak, a Maître-t Maître-nek és a Collège de France-ot Collège-nek . . . És a sans que, amely után nem jöhet indicatif . . . E tutti quanti! — *Szabadság az irodalom fejlődésében.* Fialat költő, merj, haladj! Szabadságot és bátorságot az ifjúságnak, amint bátor volt Petőfi szelleme! Ezeket az eszméket hangoztatta Négyessy László a Petőfi-Társaság nagygyűlésén. Nagyon szép lenne, ha mindez valóra válna . . . De hiszen harminc éve egyebet sem tesznek a fiatalok mint mernek és a felelet: agyonhallgatás vagy kiközösítés. „A fiatal Petőfi első fölkarolói az Akadémia tekintélyes tagjai voltak: Bajza és Vörösmarty“. Igen, de hol van az a mai tekintély, aki Szabó Lőrincet, Kodolányit, Berczeli Anzelm Károlyt fölkarolta volna? — *Magyarországon nagyon délibábos szemmel nézik a világot* — mondotta Makkai Sándor püspök. A Pen-club válsága is illusztrálja ezt a bölcs intési: azon veszekszünk, hogy ki legyen az elnök és közben irek, lengyelek, dánok elviszik előlünk a Nobel-díjakat. Amilyen nagy az egyetértés irodalmi berkeinkben, megtörténhetik, hogy ha valamelyik magyar írót kombinációba vennék Stockholmban: itthoni ellenfelei elgáncsolnák a kitüntetéstől. — *Egyetlen külföldi borház* sokszorosan több pénzébe — és elveszett pénzébe — került a magyar államnak, mint az egész ösztöndíj-akció, amely egyik bázisa a külfölddel való kulturális és politikai érintkezésnek. És a bűnös módon, demagóg eszközökkel félrevezetett magyar közvélemény mégis boldogan föllélegzett, mikor az ösztöndíjakat redukálták. Az úgynevezett keresztény magyar középosztály tagjai — kedvenc ujságjukkal a kezükben — lelkes örömmel vették tudomásul, hogy tehetőséges fiaik többé nem kapnak állami támogatást tanulmányaik elvégzésére.